

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Пловдив, 31.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Нина Ив. Кузманова
Членове: Веселин Д. Хаджиев
Иван М. Минчев

при участието на секретаря Красимира Хр. Н. Кутрянска
в присъствието на прокурора Светлозар Н. Чераджийски
като разгледа докладваното от Веселин Д. Хаджиев Въззивно
административно наказателно дело № 20215300601852 по описа за 2021
година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

Постъпила е жалба от ХР. АТ. Р., чрез защитника му адв. А.Б.,
против Решение № 1040/09.07.2021 г. по АХД № 3820/2021 г. на Районен съд
Пловдив, с което обвиняемият А. е признат за виновен за това, че на
21.02.2019 г. на път III-565, в района на 18-ти километър, в отсечката с.
Белозем - с. Шишманци, обл. Пловдив, при управление на моторно превозно
средство - лек автомобил „ВАЗ“, модел „2107“ с рег. № *** е нарушил
правилата за движение, а именно: чл.20, ал.2 от ЗДвП: „Водачите на пътни
превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се
съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието
на пътя и на превозното средство, с превозния товар, с характера и
интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да
бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са
длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато

възникне опасност за движението“ и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Т. С. Г., изразяваща се в счупване на двете кости на дясната подбедрица, довели до трайно затрудняване на движенията на десен долен крайник за срок по-голям от един месец - престъпление по чл.343, ал.1, б.“б“ пр. 2-ро вр. чл.342, ал.1 от НК.

На основание чл.78а, ал.1 от НК, съдът го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание Глоба в размер на 1000/хиляда/ лева.

В жалбата се твърди, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно, тъй като от събраните по делото доказателства не може да се обоснове категоричен извод за наличие на съставомерно деяние от обективна и субективна страна. Иска се отмяна на атакуваното решение и постановяване на ново такова, с което обвиняемият да бъде признат за невинен.

Постъпило е и допълнение към въззивната жалба, в което се развиват съображения за неправилно и избирателно тълкуване на заключението на автотехническата експертиза. Акцентираща се върху съпричастността на пострадалото лице за пътнотранспортното произшествие, поради наличието на висока концентрация на алкохол в кръвта и породеното от опияняването неадекватно поведение на водача на каруцата.

В съдебно заседание пред настоящата въззивна инстанция, представителят на Окръжна прокуратура Пловдив е на мнение, че решението на Районния съд за правилно и законосъобразно, а жалбата намира за неоснователна. Моли същата да бъде отхвърлена.

Адв. Б., защитник на подсъдимия Р., поддържа жалбата и допълнението към нея. Моли обвиняемият да бъде признат за невинен.

Жалбоподателят – обвиняемият Х.Р., редовно призован, не се явява.

Въззивният съд, като обсъди направените с жалбата оплаквания, становищата на страните заявени пред настоящата инстанция и като извърши цялостна служебна проверка на първоинстанционното решение, съгласно изискванията на чл.314, ал.1 от НПК, намери жалбата за неоснователна.

Първоинстанционното дело е образувано по внесено в Районен съд - Пловдив Постановление от 07.06.2021г. по пр.пр.№ 1647/19 г. на Районна прокуратура-Пловдив, с което е направено предложение за освобождаване от

наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК на обв.ХР. АТ. Р. за това, че на 21.02.2019 г. на път III-565, в района на 18-ти километър, в отсечката с. Белозем - с. Шишманци, обл. Пловдив, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „ВАЗ“, модел „2107“ с рег. № ***, е нарушил правилата за движение, а именно: чл.20, ал.2 от ЗДвП: „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозния товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“ и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Т. С. Г., изразяваща се в счупване на двете кости на дясната подбедрица, довели до трайно затрудняване на движенията на десен долен крайник за срок по-голям от един месец - престъпление по чл.343, ал.1, б."б", вр. с чл. 342, ал.1 от НК.

От събраните по делото доказателства, първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка.

Обвиняемият ХР. АТ. Р. е роден на **г. в гр. П., живущ в с. М., обл. п., ул. ***. *** гражданин, със средно образование, неженен, работещ, неосъждан.

Същият е правоспособен водач на МПС от 2007 г. и притежава свидетелство за правоуправление с категории "В", „М“ и „АМ“.

Обвиняемият Р. притежавал лек автомобил „ВАЗ“, модел „2107“, с рег. № ***. Тъй като същият се нуждаел от ремонт, Р. го оставил при майстор в с. Б. на 19.02.19 г. На 21.02.19 г. след проведен телефонен разговор с майстора, обв. Р. разбрал, че колата е готова и може да сия вземе. За целта се свързал със свой братовчед - свид. Р.Ч., като двамата с друг автомобил отишли до с. Белозем. След като обвиняемият заплатил ремонта, се качил на лекия автомобил „ВАЗ 2107“ с рег.№ ***и го привел в движение в посока с. Шишманци. Това станало около 18.20 ч. Свидетелят Ч. от своя страна управлявал другия автомобил „Рено Лагуна“, с който пристигнали до с. Белозем. При последния се возела и съпругата му - свид. Я. Ч. Движили се по път III-565, като вече било тъмно. Обвиняемият Р. се движел на къси

светлини. По същото време и в същата посока, с каруца теглена от кон се движел свид. Т. Г. Същата била изградена от метално скеле, а пострадалия се намирал върху дъска за сядане на нея. Тя не била обозначена със светлоотразителни елементи, нито била снабдена с източник на светлина. Самият Г. бил употребил значително количество алкохол, а освен това се движел по средата на пътното платно. Около 18.30 ч. каруцата с пострадалия в нея била застигната от автомобила управляван от обв. Р. в района на 18-ти км на пътя. Скоростта на движение на леката кола била около 89 км/ч, която била несъобразена с движението на къси светлини. Едва на около 53 метра от каруцата обвиняемия възприел същата и задействал спирачната уредба на автомобила, но не успял да спре и настъпил удар в каруцата. И двете пътни превозни средства напуснали пътното платно и се установили извън него. Малко след това през този участък от пътя преминала свид. Х. Г., която видяла блъснатите автомобил и каруца, поради което подала сигнал на тел.112. На място пристигнал полицейски автопатрул в състав свид. К. Т. и Г. Т. Те запазили местопроизшествието и изчакали екип на ЦСМП. Пострадалия Г. бил отведен в медицинско заведение за оказване на помощ, а обв. Р. бил тестван с техническо средство за употреба на алкохол. Пробата му била отрицателна. В резултат на удара на пострадалия било причинено счупване на двете кости на дясната подбедрица, а при извършеното изследване на кръвна проба се установило, че към момента на деянието концентрацията на алкохол в кръвта на Г. била 2.39 промила.

Описаната по-горе фактическа обстановка, Районният съд е намерил за установена по безспорен и категоричен начин от обясненията на обв. Р., дадени в хода на наказателното производство, от показанията на разпитаните в хода на същото производство свидетели Т. С. Г., К. С. Т. Г. Т. Т., Х. С. Г., Р. И. Ч. и Я. Г. Ч. Съдът е констатирал, че обясненията на обвиняемия и показанията на свидетелите се допълват хармонично помежду си, поради което и ги е кредитирал с доверие.

От заключението на направената в хода на досъдебното производство СМЕ е видно, че на пострадалия при сблъсъка е причинено открито счупване на двете кости на дясната подбедрица в долната им трета. Това е довело до трайно затрудняване на движението на десен долен крайник за период по-дълъг от месец. Причинената травма е в пряка връзка с настъпилото ПТП и е причинена в следствие на удара с автомобила и

падането върху пътната настилка.

От заключението на извършената химическа експертиза се установява, че концентрацията на алкохол в кръвта на пострадалия Т. Г. към момента на деянието е била 2.39 промила.

По делото са били изготвени две автотехнически експертизи. Според първата не са били отчетени в пълнота обясненията на самия обвиняем, поради което е била назначена и колективна експертиза. От заключението на последната се изяснява механизмът на ПТП и скоростта на движение на автомобила „ВАЗ“.

При така установената фактическа обстановка, първостепенният съд е приел, че обв. Р. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по 343, ал. 1, б. "б", вр. с чл. 342, ал. 1 от НК за това, че на 21.02.2019 г. на път III-565, в района на 18-ти километър, в отсечката с. Белозем - с. Шишманци, обл. Пловдив, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „ВАЗ“, модел „2107“ с рег. №*** е нарушил правилата за движение, а именно: чл.20, ал.2 от ЗДвП: „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозния товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“ и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Т. С. Г., изразяваща се в счупване на двете кости на дясната подбедрица, довели до трайно затрудняване на движенията на десен долен крайник за срок по-голям от един месец.

В резултат на удара с управлявания от обв.Р. автомобил, на постр. Г. е било причинено увреждане, което по същество представлява средна телесна повреда съгласно нормата на чл.129, ал.2, вр. ал.1 от НК. Нарушаването на телесния интегритет на пострадалия е в причинна връзка с действията на обвиняемия, който при неправилна преценка при управление на автомобила на къси светлини и неподходяща за това скорост, е настъпило ПТП с описания вредоносен резултат. Районният съд е отчел, че в случая очевидно е

налице и съпричиняване от страна на пострадалия, който с концентрация на алкохол от 2.39 промила е управлявал ППС /каруца теглена от кон/ в нарушение на правилата за движение - по средата на пътното платно, като каруцата не била обозначена със светлоотразителни елементи, нито била снабдена с източник на светлина.

От субективна страна престъплението е било извършено по непредпазливост, като обвиняемия не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди съгласно нормата на чл.20, ал.2 на ЗДвП.

Настоящият въззивен състав напълно споделя заключенията и правните изводи на районния съд.

На първо място следва да се отбележи, че установената от първостепенният съд фактическа обстановка не се оспорва от страните.

Възраженията на защитата са досежно приетата от съда за несъобразена скорост на движение на л.а. „ВАЗ“ на къси светлини, а именно 89 км/ч., тъй като според заключението на експертите, ако каруцата е била със светлоотразители, съобразената скорост на движение, при която обвиняемият е могъл да спре пред нея е била 92 км/ч. Другото възражение е относно това била ли е каруцата предвидимо препятствие или не, при положение, че същата се е движела без светлини и без светлоотразителни елементи, управлявана по средата на пътното платно от водач с концентрация на алкохол в кръвта над 2 на хиляда.

Настоящата въззивна инстанция намира възраженията на защитата за неоснователни.

Според вещите лица, най-вероятния механизъм на пътнотранспортното произшествие е движение в средата на пътното платно на каруцата управлявана от пострадалия. Същата е застигната от обвиняемия, който на около 53 метра от нея е задействал спирачната система на автомобила, но удара е бил неизбежен. Основните причини за настъпването на ПТП от техническа гледна точка са: Конската каруца се е движела през нощта без да е оборудвана отзад вляво със светещо тяло, поради което е била трудно забележима на платното за движение, както и това, че водачът на л.а. „ВАЗ 2107“ се е движел с технически несъобразена скорост по отношение на конкретната видимост към каруца без светлини и светлоотразители.

Както правилно е посочил първостепенният съд, обвиняемият Р. сам се е поставил в невъзможност своевременно да забележи препятствието и да спре, след като се е движил със скорост от 89 км/ч на къси светлини. Самият обвиняем, в разпита му от 11.10.2019 г. в досъдебното производство заявява, че *„По това време на годината се стъмва рано, беше тъмно, облачно, видимостта беше силно намалена.“* Чл.20, ал.2 от ЗДвП задължава водачите на МПС при избиране скоростта си на движение да се съобразяват *„с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие.“* В конкретния случай обвиняемият Р. е избрал да се движи извън населено място на къси светлини (без да има данни по делото, това да се е наложило поради разминаване с насрещен трафик) със скорост, с която това не е било безопасно с оглед времето за изминаване на осветения участък от пътя и времето необходимо за реакция при евентуално наличие на препятствие. Вещите лица дават заключение, че технически съобразената скорост с пътно-климатичните условия и дължина на конкретната видимост е била 121 км/ч. ако каруцата е била със светещи светлини, 92 км/ч. ако каруцата е била със светлоотразители и съответно 59 км/ч. ако каруцата е без светлини и без светлоотразители.

На участниците в движението е известно, че не всички предвидими препятствия на пътя са със светещи светлини или светлоотразители, както поради невъзможност такива да бъдат поставени, така и поради техническа повреда. Такива препятствия може да са пешеходци, колоездаци, животни, аварирали превозни средства, както и превозни средства с животинска тяга. Предвидимо е всяко препятствие, което с оглед състоянието на пътя, атмосферните условия, участниците в движението, хора и животни, които може да не са участници в движението, но са в близост до пътя, състоянието на автомобила, на превозвания товар и скоростта на движение на превозното средство, могат с поведението си да наложат предприемане на рязко изменение на посоката на движение, рязко намаляване на скоростта или внезапно спиране. Всички тези елементи от пътната обстановка трябвало да се вземат предвид от водача при избиране скоростта на движение и дистанцията, с оглед видимостта в конкретната обстановка - било то поради

лоши атмосферни условия, неизправни или неефективни светлини на автомобила или избора на водача да се движи на къси или дълги светлини, както и нужното време за реакция и избягване на ПТП, както на водача, така и на конкретното управлявано от него МПС.

За непредвидимо препятствие могат да се приемат предмети, животни и участници в движението, за които не може да се предполага, че ще се появят на пътя или ще извършат маневри по начин, който не позволява на другите участници в движението да извършат успешна избягваща маневра или да спрат своевременно. В разглеждания случай каруцата теглена от кон не се е появила/излязла на пътя внезапно, а макар и движейки се по средата на пътя, вече е била на него като участник в движението и се е движела в посоката на движение на обвиняемия. Движението на превозни средства с животинска тяга не е забранено и не е необичайно за третокласен път от Републиканската пътна мрежа, поради което не може да се приеме, че обвиняемият не имал основания да очаква или да предполага появата на такава.

Относно възражение на защитата, касаещо неправомерно поведение от страна на пострадалия Г., настоящият съдебен състав намира, че действията на последния са били в нарушение на правилата за движение. Безспорно като водач на пътно превозно средство с животинска тяга, Г. е нарушил правилата за движение, като е управлявал пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда – чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, управлявал е пътно превозно средство с животинска тяга без светлини или светлоотразители – чл.71, ал.1 от ЗДвП, както и той самият не е носел светлоотразителна жилетка – чл.106, ал.2 от същия закон. Това обстоятелство правилно и в достатъчна степен е отчетено от Районния съд като съпричиняване на вредоносния резултат, но не изключва вината на обвиняемия Р.. В тази връзка възраженията на защита, че пострадалият има изключителна и единствена вина за произшествието не може да бъде споделено.

Районният съд правилно и законосъобразно е приложил императивно заложеното изискване за освобождаване на обвиняемия от наказателна отговорност с налагането на административно наказание, съобразно чл.78а от НК. Налице са изискуемите от закона материално

правните предпоставки - за извършеното от обвиняемия Р. престъпление се предвижда наказание “лишаване от свобода” до три години или пробация, същият не е осъждан, не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на глава VIII от НК и от престъплението не са настъпили съставомерни имуществени вреди.

С оглед обществената опасност на деянието и дееца, имотното му състояние, добрите му характеристични данни и липсата на други провинения по ЗДвП, настоящата въззивна инстанция намира така определената от Районния съд глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева за правилна и законосъобразна.

Правилно е и решението на първостепенния съд да не наложи на обвиняемия алтернативно предвиденото в чл.78а, ал.6 изр.2-ро от НК наказание лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, а именно, лишаване от право на управление на МПС.

Решението е правилно и по отношение възложените на основание чл.189, ал.3 от НПК, в тежест на обвиняемия Р. разноси в размер на 1769 /хиляда седемстотин шестдесет и девет/ лева за извършени съдебно-медицинска, химическа и две автотехническа експертизи.

При извършената служебна проверка, Окръжният съд не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакуваното решение.

С оглед на гореизложеното, настоящата въззивна инстанция прие да потвърди изцяло обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, поради което, и на основание чл.334, т.6 във вр. с чл.338 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1040/09.07.2021 г. по АХД № 3820/2021 г. на Районен съд Пловдив.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Страните да бъдат уведомени за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____